

spørgsmål under debatten, der var til afstemning, så ville Kristeligt Folkeparti stemme imod, men det generelle sigte i biblioteksloven er vi enige i.

Vi ville dog gerne have haft vedtaget vores ændringsforslag, der lyder, at folkebibliotekerne ikke må stille materiale til rådighed eller give adgang til materiale, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig materiale, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

Denne ordlyd er en direkte kopi af ordlyden i lovgivningen om radio- og fjernsynsvirksomhed. I radio- og fjernsynsloven tolkes dette ikke som censur, og naturligvis har det heller intet med censur at gøre i forbindelse med biblioteksloven.

Selv om vi fik stor opbakning til vort ændringsforslag, blev det ikke vedtaget, og trods ministerens svar under debatten vil vi alligevel stemme for lovforslaget, og vi vil så forvente, at kommunerne er mere ansvarlige over for landets børn og unge, end ministeren var i sit svar til Kristeligt Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

#### Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) mod 11 (DF og FRI); 1 (Frank Dahlgaard (UP)) stemte hverken for eller imod.

**Anden næstformand (Henning Grove):**  
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om embedslægeinstitutioner m.v., lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og lov om udøvelse af lægegerning. (Overførelse af Stadslægeembedet i Københavns Kommune til staten m.v.).**

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).  
(Fremsat 2/12 99. Første behandling 13/1 2000. Betænkning 12/4 2000. Anden behandling 2/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

#### Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

**Anden næstformand (Henning Grove):**  
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om ændring af lov om hjemmesygeplejerskeordninger. (Indførelse af mulighed for privat hjemmesygepleje).**

Af Ester Larsen (V) og Henriette Kjær (KF).  
(Fremsat 25/1 2000. Første behandling 9/2 2000. Betænkning 12/4 2000. Anden behandling 2/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

#### Forhandling

**Yvonne Herløv Andersen (CD):**  
Jeg skal på Sundhedsudvalgets vegne meddele, at udvalget, efter at lovforslaget ved andenbehandlingen blev henvist til fornyet udvalgsbe-

handling, har behandlet lovforslaget i et møde. Og jeg kan herefter oplyse, at et flertal, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret. Et mindretal, Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling.

#### Ester Larsen (V):

Try and try and try again, sagde Chamberlain, og det gør vi så. Med tilstrækkelig udholdenhed lykkes det en dag at få indført den ændring af loven om hjemmesygeplejerskeordninger, som stadig flere kommuner efterspørger. Historien viser nemlig, at når verden ændrer sig, må selv Socialdemokratiet følge med, men det kan tage sin tid.

Regeringens økonomiske ministre opfordrer til udliciteringer, og flere og flere socialdemokratisk ledede kommuner ønsker at gå nye veje i opgaveløsningen og har derfor brug for lovændringen.

Kvalitetsinstituttet for Offentlig Service har forlængst opfordret til at åbne for, at hjemmesygeplejersker kan ansættes i et privat firma. KL både trygler og skælder for at få denne ændring af hjemmesygeplejerskers ansættelsesforhold på plads. Den tidligere sundhedsminister åbnede på et tidspunkt for en dialog, men det var kun til pynt.

Hvorfor er der så mange, der presser på? Med den politiske sammensætning, der er bag ønskerne, ja, så kan man ikke nedgøre det til et ønske om at drille regeringen. Presset skyldes ganske enkelt, at Sundhedsministeriets fortolkning af den nugældende lov forhindrer, at arbejdet kan blive tilrettelagt smidigt og fleksibelt. Det er en reel barriere for den optimale arbejdstilrettelæggelse, at personalegrupper, der arbejder endog meget tæt sammen om den personlige pleje og sygepleje, har forskellige arbejdsgivere.

Der var engang, hvor nogle troede, at offentligt ansatte ydede en bedre omsorg end privat ansatte. Den opfattelse holder ikke. Der er mas-

ser af gode eksempler på høj kvalitet i den offentlige indsats, men vi har desværre også eksempler i enkelte plejehjemssager, som viser, at offentlig drift ikke i sig selv garanterer kvaliteten. Kvaliteten er i høj grad afhængig af ledelseskraften, af evnen til at inspirere og fastholde en høj etik og af den gode arbejdstilrettelæggelse.

De erfaringer, der er indhøstet med private virksomheder, viser, at det er der kommet positive resultater ud af. At der er flere, der vil påtage sig en opgave, skærper interessen og opmærksomheden både hos den offentlige part og hos den private. Det ses klart i de kommuner, der har valgt at benytte sig af både private og offentlige løsninger. Begge parter strenger sig an. Men det er vigtigt at understrege, at det fortsat er det offentlige, der har ansvaret for, at opgaven løses med kvalitet.

I betragtning af, at et flertal af danskere, der arbejder, er privat ansatte, forstår jeg ikke den nedvurdering af alle disse menneskers arbejde, der ligger hos Socialdemokratiet. Er omhuen hos piloter i private luftfartsselskaber mindre end hos piloter i forsvaret? Er sygeplejerskerne hos de privatpraktiserende speciallæger mindre omhyggelige end hos de hospitalsansatte? Ideologien bliver mere og mere anstrengt, for eksemplerne fra virkelighedens verden taler deres eget overbevisende sprog.

Det er paradoksalt, at amterne gerne må udlicitere komplicerede behandlinger, som f.eks. hjerteoperationer, mens kommuners udlicitering af selvstændige plejopgaver giver sundhedsministeren anledning til svære betænkeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

#### Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 51 (V, KF, DF, CD, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

**6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer. (Bestyrelsesbeslutninger og større handlefrihed for Fonden ved afvikling af nødlidende institutter).**

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).  
(Fremsat 3/2 2000. Første behandling 22/2 2000. Betænkning 6/4 2000. Anden behandling 27/4 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

### Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 55 stemmer (S, SF, RV, KRF og FRI) mod 42 (V, KF, CD, EL og Frank Dahlgaard (UP)); 9 (DF) stemte hverken for eller imod.

**Anden næstformand (Henning Grove):**

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 214: Forslag til lov om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen.**

Af justitsministeren (Frank Jensen).  
(Fremsat 1/3 2000. Første behandling 29/3 2000. Betænkning 11/4 2000. Anden behandling 27/4 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

### Forhandling

**Helge Adam Møller (KF):**

Det er jo et godt forslag, vi vedtager om et øjeblik, og et overvældende flertal i Folketinget

stemmer for. Men det kan jo godt undre, at der er et parti i Retsudvalget, som ikke kan støtte forslaget, nemlig Dansk Folkeparti.

Dansk Folkeparti skriver direkte i betænkningen, at de er modstandere af den form for politimæssigt samarbejde, som dette lovforslag indeholder, og det kan jeg ikke forstå. Jeg har den opfattelse, at Dansk Folkeparti normalt ønsker, at danske borgere skal have størst mulig tryghed, at politiet skal have de bedst mulige arbejdsbetingelser, og at grove kriminelle skal kunne anholdes og straffes. Det er jo bl.a. det, dette lovforslag lægger op til. Alligevel siger Dansk Folkeparti, at man er modstander.

Lad mig nævne et helt konkret eksempel på, hvad det her betyder: Det betyder, at hvis vi ude på Amager, 3 km fra Christiansborg, oplever et groft bankrøveri, hvor bevæbnede bankrøvere overfalder en bank, de skyder mod personalet, og de dræber én eller flere, politiet kommer til stede, forfølger bankrøverne, og de prøver så at undslippe til Sverige over den nye Øresundsbro efter den 1. juli 2000, ja, så går det her lovforslag ud på, at så skal dansk politi have lov til at fortsætte forfølgelsen hen over broen og ind i Skåne, indtil man har fået fat i disse bankrøvere, så de kan anholdes og stilles for domstolene.

Dansk Folkeparti siger, at når man når midten af broen, skal politiet stoppe, og så skal de lade bankrøverne undslippe. Er det virkelig en politik, som Dansk Folkeparti synes er rimelig, at kriminelle skal have mulighed for at undslippe, bare fordi de når midten af broen? Jeg synes, det er for dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

### Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) mod 9 (DF).

**Anden næstformand (Henning Grove):**

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.